

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA - KLASA 6

Temat lekcji. Zagadnienie z PP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	na ocenę dopuszczającą	WYMAGANIA na ocenę dostateczną	SZCZEGÓŁOWE na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
UCZEŃ				
Planujemy pracę w nowym roku szkolnym. IV.3, IV.7 – skrócony opis bibliograficzny – spis treści – spis lektur – instrukcja pracy z podręcznikiem [podręcznik, s. 3–11, zeszyt ćwiczeń, s. 3–5]	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela lub na podstawie wzoru sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – stara się samodzielnie sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, jaki jest ich cel – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń, stara się wyrazić własną ocenę na ten temat – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania
1. Powtarzamy wiadomości o częściach mowy . II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 7) 2. Najważniejsze części zdania, czyli podmiot i orzeczenie. II, 1: 1), 4), 6), 8) 3. Jestem zdolnym uczniem, więc sobie poradzę .Rodzaje orzeczeń. II, 1: 1), 2), 3), 4), 8), 10)	– z pomocą nauczyciela rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – zna pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje w zdaniach orzeczenia	– stara się rozpoznać w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – próbuje rozpoznać w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – rozumie pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – próbuje wskazać wypowiedzenia, w których brakuje podmiotów / orzeczeń – stara się uzupełnić brakujące orzeczenia – stara się dopisać	– rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – rozumie pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – wskazuje wypowiedzenia, w których brakuje podmiotów / orzeczeń – wypisuje związki główne z podanych zdań – przyporządkowuje wykonawców	– bezbłędnie rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – bezbłędnie rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – wyjaśnia pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – poprawnie dobiera do podmiotów odpowiednie formy orzeczeń – poprawnie zapisuje w formie wykresów związki główne z podanych zdań

	– z pomocą nauczyciela podkreśla orzeczenia / podmioty – z pomocą nauczyciela wypisuje z podanych zdań związki główne	podmioty do zdań – dobiera do podmiotów odpowiednie formy orzeczeń	czynności do poszczególnych zdań – dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – wskazuje rzeczownik, który pełni funkcję podmiotu – łączy podmioty z odpowiednimi orzeczeniami	– bezbłędnie przyporządkowuje wykonawców czynności do poszczególnych zdań – bezbłędnie dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – bezbłędnie łączy podmioty z odpowiednimi orzeczeniami głównego
W jakim nastroju jest poeta, który „zamiast człowiekiem powinien być wiosną”? I.1.1, I.1.4, I.1.20, II.2.4, II.2.5 – Kazimierz Wierzyński, <i>Zielono nam w głowie</i> – frazeologizm; podmiot liryczny; obraz poetycki; emocje, świat uczuć (ekspresja) [podręcznik, s. 14]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go – zauważa znaczenia dosłowne i przenośne w utworze – wyodrębnia z tekstu związki frazeologiczne – podejmuje próbę określenia uczuć przedstawionych na obrazie	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, wskazuje na znaczenia dosłowne i przenośne – określa podmiot liryczny – zauważa obrazy poetyckie w wierszu – łączy nastrój wiersza z nastrojem obrazu	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wskazuje wartości w utworze, określając nastrój utworu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne, wyodrębniając obrazy poetyckie – nazywa uczucia przedstawione w wierszu i zestawia je z uczuciami wywołanymi obrazem
Jak sobie radzić z trudnymi emocjami? I.1.1, II.4.2, II.3.5 – Hanna Januszewska, <i>Lwy</i> – cytaty; Bank uczuciowych słówek; rytm; zasady akcentowania [podręcznik, s. 15–17]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – uczestniczy w pracy zespołowej polegającej na przygotowaniu	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć – z pomocą nauczyciela wyszukuje cytaty w tekście – z zaangażowaniem bierze udział	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, identyfikując emocje podmiotu lirycznego – samodzielnie wyszukuje cytaty – wspólnie z klasą szuka sposobów radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – zauważa rytm w wierszu i potrafi wskazać elementy tworzące	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, odczytuje tekst, dostosowując brzmienie głosu do treści – interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – samodzielnie wyszukuje cytaty – podaje sposoby radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – samodzielnie

	scenek pantomimicznych	w scenkach pantomimicznych – zauważa rytm w wierszu	– zna reguły akcentowania wyrazów	wskazuje elementy tworzące rytm – zna i stosuje reguły akcentowania wyrazów
Męki dorastania w dzienniku Adriana Mole’a. I.1.3, I.1.10 – Sue Townsend, <i>Adrian Mole. Męki dorastania</i> – rodzaj narracji; dziennik; pamiętnik; dialogi; humor w tekście [podręcznik, s. 18–24]	– zna formę dziennika – wie, kim jest narrator – opowiada ogólnikowo o wydarzeniach opisanych we fragm. książki <i>Adrian Mole...</i> – podaje kilka informacji na temat bohatera	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik – wskazuje w tekście fragmenty o tym świadczące – odróżnia autora książki od narratora – określa elementy świata przedstawionego	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – odróżnia autora książki od narratora – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – wskazuje w tekście elementy komiczne – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera	– wskazuje na podstawie tekstu cechy dziennika, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – samodzielnie odnajduje w tekście elementy komiczne i określa ich funkcję – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera – poprawnie pisze tekst w formie dziennika
Określenie rzeczownika, czyli przydawka. II, 1: 1), 2), 4), 8), 10) – przydawka – sposoby wyrażania przydawek	– wie, co to jest przydawka – wie, na jakie pytania odpowiada przydawka	– wskazuje podmiot, orzeczenie i określenia – wyszukuje związki wyrazowe w zdaniach – wie, czym może być wyrażona w zdaniu przydawka – wyszukuje przydawki w tekście	– potrafi wskazać przydawki w zdaniu – uzupełnia zdania przydawkami – dopisuje przydawki wyrażone różnymi częściami mowy	– określa role przydawki w zdaniu – funkcjonalnie używa różnych przydawek w tekście
Głosem, gestem, mimiką – o komunikowaniu wiadomości, uczuć i emocji. II.2.1, II.2.2, II.2.3, II.2.4 – <i>Kraina języka. Jak się komunikujemy?</i> – język werbalny i niewerbalny; mówiony i pisany, język literacki i potoczny [podręcznik, s. 26–29, zeszyt ćwiczeń, s. 115–117]	– widzi różnicę między językiem mówionym a pisanym	– widzi różnicę między językiem mówionym a pisanym i potrafi z pomocą nauczyciela lub grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	– wskazuje cechy języka mówionego i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacyjnych	– przekształca tekst wypowiedzi ustnej na staranną wypowiedź w języku pisanym – świadomie i poprawnie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków

					komunikacyjnych
Dlaczego klasie Neli nie udało się zintegrować? I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.2.5 – Agnieszka Tyszka, <i>M jak dżem</i> – akcja, elementy akcji; opis bohaterów; świat wewnętrznych przeżyć; problem z integracją klasy [podręcznik, s. 30–35]	– opowiada o wydarzeniach opisanych w tekście – zna pojęcie <i>integracja</i> – włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, tworzy plan wydarzeń, wskazując kolejność zdarzeń – w sposób podstawowy charakteryzuje bohaterów – rozumie pojęcie <i>integracja</i> i włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwracając uwagę na ich zachowania i uczucia – uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją	– określa elementy akcji, wskazuje świadomie punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, podając cytaty opisujące ich zachowania i uczucia – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją – umiejętnie formułuje swoje sądy	
Dopełnienie i okoliczniki lubią czasowniki. II, 1: 1), 2), 3), 8), 10)	– wie, czym jest dopełnienie – zna pytania, na które odpowiada dopełnienie	– wyszukuje w zdaniach poznane części zdania – zna pytania, na które odpowiada dopełnienie	– wie, czym dopełnienie może być wyrażone – uzupełnia zdania dopełnieniami	– określa rolę dopełnienia w tekście – funkcjonalnie używa dopełnień w tekście	
Ten prezent to była niespodzianka wszęch czasów! Tworzymy opis przeżyć wewnętrznych. III.2.1, III.2.3 – opis przeżyć wewnętrznych; wzór, wskazówki [podręcznik, s. 35–36, zeszyt ćwiczeń, s. 6–15]	– zna słowa opisujące uczucia	– umie nazwać uczucia – tworzy plan tekstu	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, korzystając z epitetów i porównań oddających stany emocjonalne – dostrzega zewnętrzne przejawy emocji	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, posługując się słownictwem nazywającym stany emocjonalne, w tym frazeologizmami – potrafi opisać zewnętrzne objawy poszczególnych emocji	
Czy smutki mogą mieć wielkie oczy? I.1.1, I.1.4 – Joanna Kulmowa, <i>Smutki</i> – nastrój, okoliczności, poetyckie określenia, ożywienia [podręcznik, s. 37–38, zeszyt ćwiczeń, s. 66–67]	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych w kontekście tytułu	– odczytuje nastrój wiersza – zna termin <i>podmiot liryczny</i> i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć	– określa podmiot liryczny – dostrzega i wskazuje ożywienia w tekście, odczytując nastrój wiersza – recytuje wiersz	– interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – podaje przykłady ożywień i uosobień – w sposób świadomy recytuje wiersz	
Kiedy powiemy „dzień dobry”, a kiedy „siema”. II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka.</i>	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym i potrafi z pomocą nauczyciela lub	– wskazuje cechy języka mówionego i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną	– świadomie i poprawnie stosuje wypowiedzi pisemne o różnym stopniu formalności – dostosowuje	

<i>Język swobodny i oficjalny</i> – język swobodny i oficjalny; rodzaje słownictwa: oficjalne – nieoficjalne; język pisany a język oficjalny; słownictwo potoczne – słownictwo formalne [podręcznik, s. 39–40, zeszyt ćwiczeń, s. 119–120]		grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje
Dziecko, dzieciątko czy dzieciuch? Kiedy używać słów neutralnych, a kiedy pełnych emocji? II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i> – słownictwo potoczne – formalne; słowa wartościujące – słowa neutralne; przymiotniki oceniające i opisujące [podręcznik, s. 40–42, zeszyt ćwiczeń, s. 121]	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, zauważając różnice w słownictwie wartościującym	– dostosowuje styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	– dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje
Miłość czy przyjaźń? Przyjaźń czy miłość? I.1.4, I.1.9, III.2.1 – Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i> – podmiot liryczny, kontrast, opis uczuć; budowa wiersza; pytanie retoryczne; opis przeżyć wewnętrznych [podręcznik, s. 43–45, zeszyt ćwiczeń, s. 67–68]	– opowiada o swoich wrażeniach po wysłuchaniu piosenki	– odczytuje nastrój wiersza – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę scharakteryzowania go oraz nazwania jego uczuć – zna termin <i>pytanie retoryczne</i>	– określa podmiot liryczny, nazywa jego uczucia i w tym kontekście wyjaśnia tytuł wiersza – zna i rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne	– interpretuje tytuł wiersza, oddając nastrój utworu – rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne i wie, jaką pełni w nim funkcję – umiejętnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych
Uczucia nastolatków w utworze Pawła Beręsewicz <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i>. I.1.2, I.1.3; I.1.7, I.1.8, III.2.1 – Paweł Beręsewicz, <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i>	– odtwarza wydarzenia z tekstu – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach, wskazuje narratora – zna termin <i>opowiadanie</i> – znajduje synonimy słowa <i>miłość</i>	– wie, czym jest opowiadanie – rozróżnia formy narracji, podając przykłady z tekstu – zna rolę dialogów – odtwarza emocje towarzyszące bohaterom	– rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie (w tym opowiadanie obyczajowe), podaje jego cechy – wchodzi w rolę bohatera, poprawnie tworzy

– zwroty oddające uczucia i emocje; cytaty; dialog; język potoczny; gatunek literacki: opowiadanie; opowiadanie obyczajowe, realizm [podręcznik, s. 46–51, zeszyt ćwiczeń, s. 80]				opis przeżyć wewnętrznych
Dbamy o staranną pisownię II.4.1, II.4.2, III.2.6 – Agnieszka Frączek, <i>Liściki</i> – ortografia; głoski typowe dla języka polskiego; netykieta [podręcznik, s. 52–53, zeszyt ćwiczeń, s. 174–175]	– widzi różnice w znaczeniu wyrazów przy braku polskich znaków diakrytycznych	– rozumie znaczenie starannej pisowni	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety – wykazuje się kreatywnością w szukaniu hasła dotyczącego netykiety
Orfeusz i Eurydyka – mit o sile muzyki i miłości. I.1.3, I.1.5, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Wanda Markowska, <i>Orfeusz i Eurydyka</i> – mit a legenda i baśń; akcja; punkt kulminacyjny; uczucia; przesłanie; opowiadanie twórcze i odtwórcze; plan; argumenty [podręcznik, s. 54–58, zeszyt ćwiczeń, s. 19–20]	– zna termin <i>mit</i> – zna terminy: <i>legenda</i> i <i>baśń</i> – opowiada w prosty sposób o przeczytanym tekście	– wie, czym jest mit – wie, czym są legenda i baśń – odtwarza fabułę tekstu, opowiada ją	– rozróżnia mit od legendy i baśni – tworzy plan odtwórczy – odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwraca uwagę na ich zachowania i uczucia – pisze opowiadanie twórcze	– potrafi rozpoznać mit, baśń i legendę, znajduje cechy gatunkowe w tekście – tworzy plan wydarzeń i wskazuje punkt kulminacyjny, określa jego funkcję – w sposób poprawny pisze opowiadanie twórcze o zaskakującym przebiegu – określa uczucia bohaterów, odwołując się do konkretnych fragmentów tekstu – omawia przesłanie mitu
Każdy może być pisarzem. Redagujemy opowiadanie twórcze z dialogiem. II.4.1, II.4.2, III.1.3, II.1.5, III.2.1, III.2.7 – opowiadanie twórcze z dialogiem [podręcznik, s. 58, zeszyt ćwiczeń, s. 21–26]	– z pomocą nauczyciela pisze opowiadanie	– pisze opowiadanie, stosuje dialogi – korzysta z napisanego wcześniej planu	– pisze opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – formułuje tekst wewnętrznie spójny – w większości poprawnie zapisuje dialogi	– samodzielnie tworzy plan opowiadania – poprawnie pisze spójne opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – poprawnie zapisuje dialogi

Obraz miłości w wierszu Jana Twardowskiego. I.1.9, I.1.12, I.1.13, I.1.17 – ks. Jan Twarowski, <i>Na chwilę</i> – nazwy uczuć; kontrast [podręcznik, s. 59]	– zna termin <i>podmiot liryczny</i>	– zna termin <i>podmiot liryczny</i> i potrafi go wskazać w wierszu	– charakteryzuje podmiot liryczny – nawiązuje do nastroju wiersza – określa temat utworu – nazywa wrażenia wywołane wierszem	– charakteryzuje podmiot liryczny – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – porównuje wiersz J. Twardowskiego z mitem o Orfeuszu i Eurydyce
Zacytujmy za I.B. Singerem: „Miłość trzyma się mocno”. I.1.2, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, II.4.2 – Isaac Bashevis Singer, <i>Miłość trzyma się mocno</i> –fikcja literacka; realizm; fantastyka; bohaterowie; złote myśli; wartości; cytat; zasady cytowania; dosłowne i przerośne znaczenie [podręcznik, s. 60–64, zeszyt ćwiczeń, s. 35–37]	– czyta tekst -krótko wypowiada się na jego temat	–wyjaśnia dosłowne znaczenie utworu – charakteryzuje bohaterów	-wyjaśnia przerośne znaczenie utworu – wyszukuje złote myśli na temat miłości – rozpoznaje w utworze fikcję literacką – samodzielnie pisze tekst z cytatami o wartościach ukazanych w utworze	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne, wyjaśnia alegoryczne przedstawienie wartości – zna cechy przypowieści i potrafi rozpoznać utwór tego typu – pisze tekst o wartościach ukazanych w utworze, poprawnie cytuje adekwatne fragmenty
Przygotowanie do sprawdzianu. I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.2.2, I.2.5, II.2.2, II.2.3, II.2.6, II.2.7, II.2.8, II.2.9, II.3.3, II.3.4, II.4.1, III.1.3, III.1.4, III.1.5, III.2.1 – terminy poznane w rozdziale 1 [podręcznik, s. 65–66]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa intencję wypowiedzi bohaterów – podejmuje próbę przekształcenia tekstu potocznego w oficjalny – wskazuje pytanie retoryczne – podejmuje próbę stworzenia kartki z dziennika	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – przekształca tekst potoczny w oficjalny – w większości przypadków odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i ewentualnie podaje ich funkcję – redaguje kartkę z dziennika z opisem przeżyć wewnętrznych	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – poprawnie przekształca tekst potoczny w oficjalny – potrafi samodzielnie podać synonimy – odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i podaje ich funkcję – poprawnie redaguje kartkę z dziennika, stosując bogaty opis przeżyć wewnętrznych
Piszemy sprawdzian nr 1. – terminy poznane w rozdziale 1	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia

	poleceń			
Hobbit – a kto to taki? I.1.2, I.1.14, I.1.19 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – fikcja literacka, fantastyczne postaci, narrator, świat realny i świat fikcyjny, baśń; opis bohatera, opis miejsca, fantastyka, powieść fantasy [podręcznik, s. 184–191, zeszyt ćwiczeń, s. 76]	– potrafi wymienić głównych bohaterów powieści (przedstawionych we fragmencie znajdującym się w podręczniku)	– podaje cechy wyglądu głównego bohatera, przedstawia jego historię – w prosty sposób opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy świata przedstawionego	– opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytanych fragmencie – mówi o swoich wrażeniach	– odwołując się do fragmentów z tekstu, opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – w ciekawy sposób opisuje domostwo hobbita – wyraża własny sąd o postaci – rozpoznaje fikcję literacką; rozróżnia i wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytanych fragmencie – mówi o swoich wrażeniach
Perfekcyjnie wymyślony świat Śródziemia I.1.7, I.1.11, I.1.12, I.1.13, I.1.16 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – czas, miejsce wydarzeń, fabuła utworu, narrator, kompozycja tekstu [lektura czytana w całości]	– wymienia elementy świata przedstawionego	– wskazuje narratora – określa czas akcji, miejsce akcji, bohaterów – wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa narratora – określa tematykę oraz problematykę utworu – rozpoznaje fikcję literacką – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – wymienia cechy powieści fantasy	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – określa odmianę powieści, którą reprezentuje utwór, wskazując cechy powieści fantasy w <i>Hobbicie</i>
„Nie życzę sobie przygód, dziękuję ślicznie! Nie dziś”. Co sprawiło, że Bilbo powędrował jednak w świat? I.1.7, I.1.13, I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – plan wydarzeń, wątek główny, wątki poboczne, punkt kulminacyjny, akcja [lektura czytana w całości]	– pobieżnie zna treść utworu – potrafi w ogólny sposób przedstawić przebieg wydarzeń	– opowiada o wydarzeniach fabuły – wskazuje wątek główny oraz wątki poboczne	– wskazuje i omawia wątek główny oraz wątki poboczne – określa doświadczenia bohaterów literackich – określa skutki walki dobra ze złem	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje wartości ważne dla bohaterów – dostrzega ponadczasowy charakter motywu
„A co, nie mówiłem? Pan Baggins potrafi więcej, niż nam się wydaje”...	– wskazuje pojedyncze cechy bohatera – zarówno	– charakteryzuje bohatera – pisze prostą charakterystykę	– odnajduje w tekście fragmenty istotne dla opisu bohatera	– określa cechy bohatera, ilustrując je cytatami – poprawnie pisze

Charakterystyka głównego bohatera I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – cechy bohatera, charakterystyka, cytat, plan charakterystyki postaci literackiej [lektura czytana w całości]	wyglądu, jak i zachowania – wie, z jakich elementów składa się charakterystyka	bohatera na podstawie schematu	– wyraża własny sąd o postaci – pisze charakterystykę głównego bohatera	charakterystykę głównego bohatera, korzystając z cytatów i rzeczowo przedstawiając własny sąd o postaci
Przeczytaj koniecznie tę lekturę! Nie bierz tej książki do ręki! Ten film musisz obejrzeć! Nie warto iść na ten film! I.2.8, I.2.9, I.2.10, I.2.13 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – adaptacja, recenzja filmu lub książki, argumenty [lektura czytana w całości, zeszyt ćwiczeń, s. 53]]	– ogląda uważnie film – opowiada o filmie i o swoich wrażeniach	– określa swoje wrażenia po obejrzeniu filmu	– ocenia, czy wizja reżysera odpowiada oryginałowi – porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu – pisze recenzję na temat filmu lub książki	– porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu, postugując się słownictwem dotyczącym sztuki filmowej – pisze recenzję na temat filmu lub książki, uzasadniając swoją opinię
O co chciałbym prosić świat? I.1.4, I.1.9, II.3.2 – Marek Grechuta, <i>Świecie nasz</i> – podmiot liryczny; adresat wypowiedzi; powtórzenie; anafora; epitet [podręcznik, s. 68–69, zeszyt ćwiczeń, s. 68–69]	– czyta uważnie tekst – wskazuje powtórzenia	– czyta tekst ze zrozumieniem i wskazuje podmiot liryczny oraz adresata tekstu	– charakteryzuje podmiot liryczny, potrafi wymienić jego prośby – zna terminy <i>epitet</i> i <i>pytanie retoryczne</i> i rozpoznaje je w tekście	– określa potrzeby podmiotu lirycznego – znajduje w tekście epitety, anafory i pytania retoryczne, określa ich funkcję
Porozmawiajmy o nas samych. I.1.4, I.1.5, I.1.18, I.1.19, I.2.2, I.2.3 – Amy Yerkes, <i>Jestem</i> – anafora; puenta; dyskusja; wyrażanie opinii [podręcznik, s. 70–72, zeszyt ćwiczeń, s. 47–50]	– zna termin <i>anafora</i>	– rozpoznaje anaforę w tekście	– wskazuje anaforę i określa jej funkcję – zna termin <i>puenta</i> – wyraża własny sąd o postaci z tekstu	– określa główną myśl tekstu, odwołując się do jego budowy – omawia funkcje tytułu, motto, puenty – wyraża własny sąd o postaci z tekstu i mówi o swoich doświadczeniach – potrafi uargumentować swoje zdanie

Jak się skutecznie porozumieć? Ćwiczymy umiejętność prowadzenia dyskusji. I.1.19, III.1.2, III.2.1 – dyskusja; wyrażanie opinii; sprawozdanie z dyskusji; argumenty [podręcznik, s. 73–74, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]	– podejmuje próby włączenia się do dyskusji – zna zasady tworzenia sprawozdania	– włącza się do dyskusji z krótką wypowiedzią na zadany temat – tworzy kilkuzdaniowy tekst o charakterze sprawozdawczym	– zna i stosuje zasady zabierania głosu w dyskusji – stara się rzeczowo argumentować – z pomocą (m.in. planu) pisze sprawozdanie z dyskusji	– zabiera głos w dyskusji, argumentując rzeczowo i logicznie – potrafi podsumować dyskusję – pisze sprawozdanie z przebiegu dyskusji
Na kanapie leży pilot – jak rozpoznać znaczenie homonimów? II.2.4 – Agnieszka Frączek, <i>Rozkaz króla Mroźostawa</i> – homonim; synonim; ortografia [podręcznik, s. 75–76, zeszyt ćwiczeń, s. 176–178]	– zna termin <i>homonim</i> – rozpoznaje homonimy	– rozpoznaje homonimy – rozumie znaczenie homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów, zapisując je poprawnie pod względem ortograficznym – podaje synonimy ujednoznaczające znaczenie homonimów
Mam na imię... Czy mam coś wspólnego z Odysem? I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.18, I.1.20, I.2.2, I.2.3, II.2.5, I.2.8, I.2.11, II.3.2, III.1.1, III.2.2 – Leopold Staff, <i>Odys</i> – podmiot liryczny; bohater liryczny; Homer, <i>Odyseja</i>; związki frazeologiczne [podręcznik, s. 78–79]	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa adresata tekstu	– potrafi wskazać podmiot i bohatera lirycznego	– charakteryzuje podmiot i bohatera lirycznego – wymienia najważniejsze myśli tekstu – zna i rozumie związki frazeologiczne związane z Odyseuszem	– opowiada o Odyseuszu i jego wędrowce – zna związki frazeologiczne związane z Odyseuszem i potrafi je poprawnie stosować w wypowiedziach
Co lepsze: odwaga czy rozwaga? I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19, I.1.20, II.2.5, III.2.3 – Wanda Markowska, <i>Dedal i Ikar</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna termin <i>mit</i> – wie, co to jest plan ramowy – wymienia bohaterów	– potrafi streścić tekst – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – zna różnice między mitem a baśnią i legendą – gromadzi słownictwo do charakterystyki bohaterów mitu	– gromadzi informacje na temat bohaterów mitu, charakteryzuje ich i ocenia ich postawy – na podstawie planu ramowego tworzy plan szczegółowy tekstu – rozpoznaje w wypowiedziach	– charakteryzuje bohaterów mitu, wskazuje na ich dokonania i postawy – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i potrafi je zastosować – określa wartości ważne

odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 80–84, zeszyt ćwiczeń, s. 16–18]		– sporządza plan ramowy tekstu – zna termin plan szczegółowy	związki frazeologiczne – pisze opowiadanie odtwórcze	dla bohaterów – tworzy spójny i logiczny tekst o odwiecznych marzeniach człowieka
Dzięki czemu Tezeusz znalazł wyjście z labiryntu. I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19, I.1.20, II.2.5 – <i>Mit o Tezeuszu i Ariadnie</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 84]	– zna termin <i>mit</i> – zna termin <i>plan ramowy</i> – w prosty sposób opowiada o losach bohaterów	– charakteryzuje bohaterów – tworzy plan ramowy – tworzy prostą kilkuzdaniową wypowiedź	– ocenia postawy bohaterów – zna znaczenie związków frazeologicznych odnoszących się do mitu	– wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie labiryntu – potrafi w swobodny sposób użyć związków frazeologicznych odnoszących się do mitu
Po czym rozpoznać wypowiedzenia złożone? II.1.1, II.1.8, II.1.12, II.1.13 – <i>Kraina języka. Wypowiedzenie złożone</i> – zdanie pojedyncze, zdanie złożone, zdania składowe; rodzaje wypowiedzeń złożonych [podręcznik, s. 85–88, zeszyt ćwiczeń, s. 121–127]	– zna terminy <i>zdanie pojedyncze</i> i <i>zdanie złożone</i>	– rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze i zdania złożone – wie, czym są równoważniki zdań – wie, czym są wypowiedzenia składowe w zdaniu	– poprawnie wyszukuje orzeczenia w zdaniach – odróżnia zdania od równoważników zdań – potrafi wskazać zdania składowe w zdaniu złożonym – przekształca zdanie pojedyncze w zdanie złożone	– poprawnie przekształca zdanie pojedyncze w złożone – kończy zdanie tak, aby powstało zdanie złożone – właściwie stosuje znaki interpunkcyjne w wypowiedzeniu złożonym
Jaka powinna być prawdziwa miłość? I.1.3, I.1.4, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – św. Paweł, <i>Hymn o miłości</i> – hymn; anafora; bank wartościowych słówek [podręcznik, s. 89–90]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje temat utworu	– zna termin <i>hymn</i> – zna termin <i>anafora</i> – wymienia kilka cech miłości	– rozpoznaje czytany utwór jako hymn – rozpoznaje anafory – wskazuje związek między hymnem a fotografiami	– wskazuje cechy gatunkowe hymnu i rozumie zastosowanie tej formy przez autora – określa funkcje anafory w tym tekście i ich znaczenie ogólne dla gatunku, jakim jest hymn – samodzielnie podaje przykłady sytuacji, w których ludzie poświęcają

					się na rzecz innych
Nasze refleksje po lekturze wiersza <i>Przepaść</i> I.1.4, I.1.5, I.1.9, III.2.2 – Tadeusz Różewicz, <i>Przepaść</i> – tytuł; przenośnia, przenośnia poetycka; kontekst; recytacja [podręcznik, s. 99–100, zeszyt ćwiczeń, s. 70–72]	– czyta samodzielnie tekst – wymienia bohaterów literackich – bierze udział w scenie pantomimicznej	– przedstawia swoje wrażenia po przeczytaniu utworu – opisuje bohaterów literackich	– przedstawia główną myśl utworu – dobiera skojarzenia do słowa <i>przepaść</i> – zna termin <i>przenośnia</i> – odnajduje przenośnie w tekście	– wyjaśnia sens przenośni: <i>przepaść krawężnika, otchłań ulicy</i> – wyjaśnia, na czym polega efekt zaskoczenia w utworze – wymienia najważniejsze myśli tekstu	
„Dlaczego nikt się nie wstydił agresji i brutalności, a żenuje go własna dobroć?” – jak my sami odpowiedzielibyśmy na pytanie zadane w klasie prof. Dmuchałca. I.1.7, I.1.14 – Małgorzata Musierowicz, <i>Kwiat kalafiora</i> – wydarzenia; dyskusja, bank współczujących słówek [podręcznik, s. 101–104]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach – ogólnie charakteryzuje bohaterów	– ustala kolejność wydarzeń i rozumie ich wzajemną zależność – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich postaw – bierze udział w dyskusji	– charakteryzuje bohaterów i ocenia ich zachowanie, odwołując się do fragmentów z tekstu – logicznie i rzeczowo przedstawia argumenty w dyskusji	
„Że”, „ponieważ”, „i”, „ale” – wyrazy, które mają niezwykły talent łączenia zdań. II.1.1 – <i>Kraina języka. Spójnik</i> – spójnik; wypowiedzenia składowe; spójniki w zdaniu pojedynczym [podręcznik, s. 105–108, zeszyt ćwiczeń, s. 128–131]	– zna pojęcie spójnika – wymienia najbardziej typowe spójniki	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik	– poprawnie wyszukuje zdania składowe w wypowiedzeniach złożonych – układa zdania złożone i stosuje w nich odpowiednie spójniki – dopasowuje spójniki do zdań	– poprawnie stosuje spójniki w pracach pisemnych – zna i poprawnie stosuje zasady interpunkcyjne dotyczące spójników	
Czy obok nas żyją ludożercy? I.1.1, I.1.4, I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.2.1	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób powiedzieć o swoich wrażeniach	– mówi o swoich wrażeniach – charakteryzuje podmiot liryczny i adresata utworu – zna terminy <i>przenośnia</i>	– poprawnie odczytuje główne przesłanie wiersza – zna i rozpoznaje w tekście literackim przenośnię	– wyjaśnia przenośny sens zwrotów w wierszu – potrafi wskazać apostrofę i wyjaśnić jej wykorzystanie – interpretuje tekst	

– Tadeusz Różewicz, <i>List do ludożerców</i> – podmiot liryczny, apostrofa, przenośnia, list-apel, dyskusja, cechy listu [podręcznik, s. 112–114, zeszyt ćwiczeń, s. 72–73]	– zna termin <i>list</i>	<i>i apostrofa</i> – recytuje wiersz (może popełnić kilka pomyłek)	<i>i apostrofę</i> – recytuje wiersz – pisze list – wie, jakie są elementy budowy tej formy wypowiedzi – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludożerców”	w odniesieniu do jego formy i budowy – recytuje wiersz, wskazując, że rozumie tekst – dyskutuje na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludożerców”, formułując własne sądy i rzeczowo argumentując, ustosunkowuje się do problemu
Na czym polega „chwila pojednania”? I.1.4, I.1.9 – A. Kamieńska, <i>Chwila pojednania</i> – przenośnia, przeciwstawienia (kontrast), język niewerbalny [podręcznik, s. 120]	– czyta tekst ze zrozumieniem – dzieli się wrażeniami z utworu	– charakteryzuje podmiot liryczny – określa sytuację liryczną	– rozpoznaje przenośnię w tekście literackim i wyjaśnia jej znaczenie – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności	– interpretuje zastosowane przenośnie i przeciwstawienia, wskazuje na rolę kontrastu – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności – wskazuje rozwiązania słowne i niewerbalne
Przed sprawdzianem. I.1.3, I.1.4, I.1.9, II.1.1, II.1.12, II.1.13, II.2.7, II.4.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2 [podręcznik, s. 121–122]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – umie stosować spójniki – podejmuje próbę stworzenia zdań złożonych – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze podziękowanie – pisze proste opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze poprawne i interesujące opowiadanie twórcze
Piszemy sprawdzian nr 2. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Jakie wydarzenie z przeszłości	– czyta tekst ze zrozumieniem	– wymienia postacie	– rozpoznaje czytany utwór jako	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść

przypomniał Henryk Sienkiewicz „ku pokrzepieniu serc”? I.1.3, I.1.4, I.1.7 – Henryk Sienkiewicz, <i>Krzyżacy</i> – powieść; cechy bohaterów; epitet, porównanie; oś czasu – Henryk Sienkiewicz [podręcznik, s. 128–137]	– opowiada o wydarzeniach – zna termin <i>fikcja literacka</i> – zna termin <i>powieść</i>	historyczne przywołane w utworze – wie, czym fikcja literacka różni się od faktów historycznych – układa plan wydarzeń	powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – zna podstawowe informacje na temat Henryka Sienkiewicza	oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – wyjaśnia sens wyrażenia „ku pokrzepieniu serc” – potrafi znaleźć w różnych źródłach informacje na temat Henryka Sienkiewicza – ocenia postępowanie króla wobec wrogów
Zespalamy zdania pojedyncze. II.1.1, II.1.12 – <i>Kraina języka. Zdania złożone współrzędnie i podrzędnie</i> – spójniki, zdanie pojedyncze, zdanie składowe, zdanie złożone współrzędnie, zdanie złożone podrzędnie; interpunkcja w zdaniach złożonych [podręcznik, s. 138–143, zeszyt ćwiczeń, s. 132–136]	– zna terminy <i>zdanie złożone współrzędnie</i> i <i>zdanie złożone podrzędnie</i> – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań	– rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań	– łączy ze sobą zdania składowe – dopisuje zdanie współrzędne lub zdanie podrzędne do zdania pojedynczego – stosuje w praktyce językowej różne typy zdań – stara się zachować właściwą interpunkcję w zdaniach złożonych współrzędnie	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik i określa jego funkcje w tekście – poprawnie stosuje regułę dotyczącą interpunkcji w zdaniach złożonych współrzędnie i podrzędnie
„Ze zdziwienia ludzka nauka się rodzi” – poznajemy polskich naukowców III.2.4, IV.2, IV.3 – Jan Dantyszek, <i>Na traktat „O obrotach” Mikołaja Kopernika z Prus</i> – Polscy odkrywcy i wynalazcy – oś czasu – życiorys (biografia), notka [podręcznik, s. 144–145, 154–155, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]	– zna nazwiska znanych polskich uczonych	– redaguje notatki z pomocą nauczyciela	– samodzielnie tworzy notki biograficzne	– korzysta z różnych źródeł, aby zdobyć informacje na temat polskich uczonych i odkrywców
Trzynastego marca o wpół do piątej... –	– stosuje przynajmniej	– stosuje różne formy zapisu daty	– pisze daty i godziny	– stosuje różne formy zapisu daty

zapisujemy daty i godziny. II.4.1, II.4.2 – <i>Zakręty ortografii. Pisownia dat i godzin</i> – Agnieszka Frączek, <i>Zguba</i> – zapis dat; zapis godzin [podręcznik, s. 156–158, zeszyt ćwiczeń, s. 179]	jedną formę zapisu daty i godziny	i godziny	poprawnie pod względem ortograficznym – stosuje różne formy zapisu daty i godziny – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin	i godziny, zachowuje poprawność ortograficzną – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin
O ważnych wydarzeniach z historii naszej ojczyzny – „śpiewajmy pamięć o tych dniach”. I.1.1, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.18, I.1.20, I.2.8, II.2.1, II.2.2, II.3.1, II.4.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – J. Piłsudski, <i>Depesza o powstaniu niepodległego państwa polskiego</i>; J. Cygan, <i>Śpiewka 1920</i>, J. Piłsudski, <i>Rok 1920</i>, plakaty z 1920 roku, zdjęcia z rekonstrukcji w Ossowie, obraz J. Kossaka – źródła historyczne, depesza, epitet, język oficjalny i nieoficjalny, notka biograficzna – piosenka, plakat, książka [podręcznik, s. 159–163, 347, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]	– słucha uważnie tekstu – czyta uważnie oba teksty – wie, o jakim wydarzeniu jest mowa w depeszy J. Piłsudskiego	– wie, czym jest depesza – wie, czym jest notatka biograficzna – zna najważniejsze fakty z biografii J. Piłsudskiego – określa podmiot liryczny – określa nastrój wiersza	– określa, jakim rodzajem języka została napisana depesza – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny – redaguje notatkę biograficzną na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – pisze ogłoszenie	– podaje cechy języka użytego w depeszy – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, redagując notatkę na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wyszukuje w różnych źródłach informacje o Bitwie Warszawskiej – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – opowiada o swoich wrażeniach po obejrzeniu grupy rekonstrukcyjnej
Do jakiej refleksji skłania ostatnie przemówienie radiowe prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego? II.2.1, II.2.2 – S. Starzyński, fragment ostatniego przemówienia radiowego	– czyta uważnie tekst – z pomocą nauczyciela określa adresata przemówienia	– wskazuje adresata przemówienia – mówi o swoich wrażeniach	– zna okoliczności wygłoszenia przemówienia – podaje synonimy wyrazu <i>wielka</i> – wskazuje cechy języka mówionego i języka pisanego	– wskazuje kontrast między planami prezydenta a wojenną rzeczywistością – wymienia środki perswazji zastosowane przez prezydenta

– przemówienie; oficjalna i nieoficjalna odmiana języka [podręcznik, s. 164– 165]				
Stawiamy przecinki, myślniki, średniki, dwukropki... II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka. Interpunkcja w zdaniach złożonych</i> – zdania złożone; interpunkcja [podręcznik, s. 166-168, zeszyt ćwiczeń, s. 137-139]	– zna znaki interpunkcyjne, takie jak przecinek, średnik, dwukropek – zna zasady stosowania przecinka w zdaniach pojedynczych i złożonych	– zna znaki interpunkcyjne stosowane w zdaniach pojedynczych i złożonych – wie, jakie funkcje pełnią poszczególne znaki interpunkcyjne	– wydziela zdania składowe przecinkami – poprawnie używa kropki, przecinka, średnika w zdaniach złożonych i w wyliczeniach	– stosuje zróżnicowane znaki interpunkcyjne – zna zasadę stawiania przecinka przed powtórzonymi spójnikami
Jak zachowywali się harcerze podczas powstania warszawskiego? I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, II.2.4 – Stanisław Ryszard Dobrowolski, <i>Warszawskie dzieci</i>, – Michał Romański, <i>Nic się, dziadku, nie martw</i> – przerośnięta, piosenka patriotyczna, wyrazy dźwiękonaśladowcze [podręcznik, s. 169-172]	– słucha tekstu piosenki ze zrozumieniem – wie, czym jest komiks	– określa temat pieśni i komiksu – nazywa swoje wrażenia	– rozumie dosłowne i przerośnięte znaczenie utworu <i>Warszawskie dzieci</i> – opowiada o postawie harcerzy w czasie II wojny światowej – zauważa wyrazy dźwiękonaśladowcze w komiksie	– wyjaśnia znaczenia przerośnięte w tekście <i>Warszawskie dzieci</i> – wskazuje wartości opisane w utworach – wyjaśnia rolę wyrazów dźwiękonaśladowczych w komiksie – pisze o dalszych losach łączniczek
Dlaczego rotmistrz Pilecki zyskał opinię Bohatera Niezwycięzonego? I.1.4, I.1.12, I.1.14, I.1.20, II.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – pytanie retoryczne, notka biograficzna, ustna wypowiedź, list, patriotyzm [podręcznik, s. 173–176]	– wie, kim był Witold Pilecki – określa temat utworu	– określa formę tekstu (list) – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wskazuje wartości ważne dla bohatera – rozpoznaje pytania retoryczne – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego	– rozpoznaje pytania retoryczne i określa, jaką funkcję pełnią w tekście – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny, uzasadnia swoją opinię – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje informacje – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda

				Pileckiego
Czym jest patriotyzm? Jak go rozumiał Witold Pilecki, a jak obecnie my rozumiemy to pojęcie? I.1.5, I.1.12, I.1.17, I.1.19, I.1.20, II.2.3, II.2.6, II.2.7, III.1.1, III.1.2, III.1.6, III.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – Jakub Dorosz, <i>Rotmistrz Pilecki, Bohater Niezwyciężony</i> – dyskusja, patriotyzm, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 173–176, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]	– wie, co to jest patriotyzm – podaje przykład postawy patriotycznej	– włącza się do dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– bierze udział w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– wyszukuje w tekście refleksje autora na temat patriotyzmu – wyszukuje informacje na temat biegu Tropem Wilczym – przedstawia rzeczowo swoje argumenty w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu – przygotowuje wystąpienie na temat własnego rozumienia patriotyzmu
Solidarność, czyli „razem iść do celu” I.1.12, I.1.14, I.1.20 – Marek Grechuta, <i>Solidarność</i> – wartości; wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 177-178]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna pojęcie <i>solidarny</i>	– rozumie pojęcie <i>solidarny</i> – określa ogólnie temat pieśni	– wskazuje wartości w utworze – wyjaśnia znaczenie słowa <i>solidarny</i> – wie, czym był ruch „Solidarność” w Polsce – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wybiera ważne słowa, przedstawia argumenty
Przed sprawdzianem. I.1.3, I.1.9, I.2.2, II.1.12, II.1.13, II.4.1, II.4.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3 [podręcznik, s. 179-180]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – używa odpowiednich spójników – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – poprawnie zapisuje datę	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – pisze notkę biograficzną – przygotowuje wypowiedź argumentacyjną

Piszemy sprawdzian nr 3. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
„Ciekawe życie mają tylko ci, którzy potrafią tę ciekawość dostrzec” – przygody trojga przyjaciół z powieści Rafała Kosika. I.1.1, I.1.2, I.1.7, I.1.11, I.1.14, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – świat przedstawiony: bohaterowie, czas i miejsce wydarzeń, plan wydarzeń [lektura czytana w całości]	– przedstawia w sposób podstawowy elementy świata przedstawionego – wskazuje pojedyncze cechy bohaterów – opowiada o ich przygodach	– opisuje świat przedstawiony w powieści – charakteryzuje bohaterów – układa plan wydarzeń	– weryfikuje swoją wersję wydarzeń z fabułą książki – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich przygód i przyjmowanych postaw	– przedstawia fabułę, umiejscawiając poszczególne wydarzenia w elementach świata przedstawionego – samodzielnie charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu
„Musimy tylko działać wspólnie. To nasz jedyna szansa” – dzięki jakim cechom bohaterowie wyszli cało z trudnych sytuacji? I.1.11, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.1.2, III.2.1 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – bohaterowie, charakterystyka, argumentacja, cytowanie [lektura czytana w całości]	– wymienia cechy bohaterów – podejmuje próbę napisania charakterystyki	– wskazuje cechy bohaterów w kontekście ich zachowań – pisze charakterystykę	– wskazuje zalety i wady każdego z bohaterów – wskazuje, jakie umiejętności i cechy osobowości pozwoliły bohaterom wyjść cało z trudnych sytuacji – pisze wyczerpującą charakterystykę, odwołując się do fragmentów książki	– mówi o zyskach ze współdziałania ludzi – poprawnie pisze charakterystykę, potwierdzając spostrzeżenia umiejętnie zastosowanymi cytatami
„Jestem sztuczną inteligencją. To coś więcej niż być człowiekiem” – jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii? I.1.12, I.1.13, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19,	– wie, że istnieją korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii	– zauważa korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii – podejmuje próbę uczestniczenia w dyskusji	– wyjaśnia, jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii – uczestniczy w dyskusji – podaje argumenty	– rzeczowo dyskutuje o korzyściach i zagrożeniach związanych ze światem rozwiniętej technologii, odwołując się do różnych przykładów

I.1.20, III.1.1, III.1.2, IV.3, IV.7 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – sposoby budowania napięcia, dyskusja [lektura czytana w całości]			– szuka informacji w różnych źródłach	i doświadczenia – szuka informacji w różnych źródłach, poddaje je krytycznej analizie
„Felix, Net i Nika”, czyli jakie gatunki powieści można jeszcze znaleźć w utworze Rafała Kosika? I.1.3, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.4 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – gatunki powieści, sposoby budowania napięcia, narracja [lektura czytana w całości]	– wie, że istnieją różne rodzaje powieści	– wymienia cechy różnych rodzajów powieści : sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction	– wskazuje w utworze cechy różnych rodzajów powieści : sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction – wyszukuje cytaty w książce	– wskazując cechy różnych rodzajów powieści w omawianej książce, potrafi je uargumentować, odnosząc się do właściwych fragmentów
W wyobraźni możesz wszystko! I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.9, I.1.14, I.1.15 – Zbigniew Herbert, <i>Pudełko zwane wyobraźnią</i> – podmiot liryczny; zaklęcia poetyckie, fantazja; wyrazy dźwiękonaśladowcze, dźwiękonaśladowniczo, porównanie, przenośnia, strofa, nastrój, opis krajobrazu [podręcznik, s. 182–183, zeszyt ćwiczeń, s. 58–65]	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania tekstu o wyobraźni	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – wykonuje polecenia z tekstu, wskazuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – w prosty sposób określa nastrój wiersza – charakteryzuje podmiot liryczny – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię – pisze krótki tekst o tym, do czego przydaje się wyobraźnia	– wyodrębnia obrazy poetyckie w poezji – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię, określa ich funkcje – pisze, do czego przydaje się wyobraźnia	– wyjaśnia znaczenie czasu – objaśnia dosłowne i przenośne znaczenia w wierszu
Części mowy znamy, więc je utrwalamy! II.1.1, II.1.6 – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – części mowy odmienne i nieodmienne,	– wie, że istnieją części mowy odmienne i nieodmienne – potrafi wymienić nazwy większości z nich	– rozpoznaje w wypowiedziach części mowy odmienne i nieodmienne	– tworzy związki wyrazowe – określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – stosuje poprawne	– poprawnie określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – prawidłowo stosuje poprawne formy gramatyczne

funkcje części mowy w zdaniu [podręcznik, s. 194-195, zeszyt ćwiczeń, s. 143-144]			formy gramatyczne wyrazów odmiennych	wyrazów odmiennych
W którą stronę z czasownikiem? II.1.5, II.1.6 – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – strony czasownika – czynna i bierna [podręcznik, s. 195-196, zeszyt ćwiczeń, s. 143-144]	– zna terminy <i>strona czynna czasownika</i> i <i>strona bierna czasownika</i>	– potrafi wskazać w zdaniu orzeczenie wyrażone czasownikiem w stronie czynnej lub biernej	– rozumie zasady budowy konstrukcji strony czynnej i biernej czasownika – przekształca konstrukcję strony biernej w czynną i odwrotnie	– świadomie stosuje stronę czynną lub bierną, w zależności od intencji wypowiedzi
Od tekstu do przedstawienia. I.1.8, I.1.14, I.2.8, I.2.9 – Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Teatrzyk Zielona Gęś</i> – humor, tytuł, miejsce akcji, tekst główny, tekst poboczny, inscenizacja, dramat, świat przedstawiony, dialog; reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler, słownictwo teatralne [podręcznik, s. 197-198, zeszyt ćwiczeń, s. 101-102]	– rozpoznaje elementy tekstu dramatycznego – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser i scenograf	– dostrzega żart w utworze – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze	– wie, czym jest komizm – zna wyróżniki tekstu dramatycznego – podział na akty i sceny; tekst główny (dialogi i monologi) i tekst poboczny – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem	– rozumie swoistość tekstu przynależnego do literatury i teatru – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka), charakteryzując je – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem, wprowadzając ciekawe elementy fantastyczne
Co się wydarzyło pewnego wigilijnego wieczoru? I. 2.1 2.2 2.4 II. 2.7 III. 1.5 (SP 4-6) III. 1.1 1.5 1.7 IV. 8.	– wskazuje informacje, na podstawie których można ustalić czas wydarzeń – rozróżnia wydarzenia realistyczne i fantastyczne – wskazuje fragmenty, na podstawie których można	– ustala czas wydarzeń – dzieli wydarzenia na realistyczne i fantastyczne	– omawia czas wydarzeń – omawia związek wydarzeń realistycznych i fantastycznych	– wyjaśnia znaczenie, jakie w utworze ma czas rozgrywających się wydarzeń – określa rolę fantastyki w opowiadaniu

		określić emocje bohatera			
Na czym polegała wewnętrzna przemiana Ebenezera Scrooge'a? I. 2.1 2.2 2.4 II. 2.7 III. 1.5 (SP 4–6) III. 1.1 1.5 1.7 IV. 8.	– zbiera informacje dotyczące głównego bohatera – wskazuje fragmenty, na podstawie których można określić emocje bohatera	– charakteryzuje głównego bohatera – nazywa emocje bohatera – zapisuje w punktach rady dla bohatera	– dokonuje pełnej charakterystyki głównego bohatera – omawia czas wydarzeń – omawia związek wydarzeń realistycznych i fantastycznych – nazywa emocje bohatera i wyjaśnia, czym były wywołane	– charakteryzuje głównego bohatera, przywołując fragmenty tekstu – wyjaśnia znaczenie, jakie w utworze ma czas rozgrywających się wydarzeń – określa rolę fantastyki w opowiadaniu – wyjaśnia, z czego wynikała i na czym polegała zmiana w myśleniu i postępowaniu bohatera – wypowiada się na temat motywów ludzkiego postępowania	
W jakiej postaci występują czasowniki? II.1.1, II.1.3 – <i>Kraina języka. Czasownik dokonany i niedokonany</i> – czasownik dokonany, czasownik niedokonany [podręcznik s. 207–209, zeszyt ćwiczeń, s. 144–146]	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w zdaniu	– wskazuje czasowniki w wypowiedziach – zna terminy <i>czasownik dokonany</i> i <i>czasownik niedokonany</i>	– rozpoznaje w wypowiedziach czasowniki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no, -to</i>	– bezbłędnie wskazuje w wypowiedziach czasowniki, określając ich funkcję – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no, -to</i>	
Poznajemy tryby w zwykłym trybie pracy. II.1.1, II.1.4 – <i>Kraina języka. Tryby czasowników</i> – tryby czasowników [podręcznik s. 209–210, zeszyt ćwiczeń, s. 147–149]	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w tekście	– wyróżnia różne formy czasownika, w prostych przykładach rozpoznaje formy poszczególnych trybów	– potrafi określić formy trybu czasowników – tworzy formy odpowiednich trybów	– bez problemu określa formy trybu czasowników i bezbłędnie tworzy formy odpowiednich trybów	

„Poszliby na grzyby, gdyby...” – pisownia cząstki -by z czasownikami. II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Pisownia cząstki -by z czasownikami</i> – Agnieszka Frączek, <i>Gdyby kaczkom kupić wrotki...</i> – pisownia cząstki -by [podręcznik s. 211–212, zeszyt ćwiczeń, s. 180–182]	– zna zasady pisowni cząstki -by	– zna zasady pisowni cząstki -by	– pisze poprawnie cząstkę -by z różnymi formami czasowników	– pisze poprawnie cząstkę -by z różnymi formami czasowników
Radość pisania. I.1.1, I.1.4, I.1.5 – Wisława Szymborska <i>Radość pisania</i> – tytuł, przenośnia, ożywienie, pytanie retoryczne [podręcznik s. 213–214]	– czyta wiersz i podejmuje próbę przedstawienia swoich wrażeń po lekturze	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych i przenośnych – wie, czym są epitet, przenośnia, wyrazy dźwiękonaśladowcze, i potrafi wskazać niektóre w wierszu – wyodrębnia pojedyncze obrazy poetyckie – wyjaśnia sens utworu – omawia funkcje tytułu	– wskazuje środki poetyckie, którymi posługuje się autorka wiersza: epitet, przenośnię, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, pytanie retoryczne, i wyjaśnia ich znaczenie – wyjaśnia zauważone obrazy poetyckie – interpretuje zakończenie utworu – wypowiada się na temat procesu i sensu tworzenia
Przed sprawdzianem. I.1.2, I.1.3, I.2.2, II.1.3, II.1.4, II.1.5, III.1.3, III.1.5, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4 [podręcznik, s. 217–218]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę wskazania i opisanie cech postaci	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – wskazuje cechy charakteryzujące literaturę fantasy – rozpoznaje tryby czasownika – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – rozróżnia konstrukcje czynną i bierną – podejmuje próbę pełniejszego scharakteryzowania postaci	– zna motywy charakterystyczne dla literatury fantasy – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – używa trybów czasownika – przekształca stronę czynną w stronę bierną – pisze charakterystykę	– rozpoznaje literatury fantasy – operuje poprawnie trybami czasownika, stronami czasownika oraz świadomie używa czasowników dokonanych i niedokonanych – poprawnie i w sposób twórczy pisze charakterystykę
Piszemy sprawdzian	– podejmuje próby	– stara się	– na ogół poprawnie	– bezbłądnie

nr 4. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4	rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	wykonywać polecenia	wykonuje polecenia	wykonuje wszystkie polecenia
Co zagraża światu? Jaka czeka nas przyszłość? I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – Stanisław Lem, <i>Jak ocalał świat</i> – fikcja, fantastyka, hasło słownikowe, fantastyka naukowa (science fiction) [podręcznik, s. 201–206]	– wskazuje elementy świata przedstawionego – pobieżnie opowiada treść	– omawia elementy świata przedstawionego – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – opowiada treść; określa czas i miejsce akcji – charakteryzuje bohaterów	– rozpoznaje fikcję literacką – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – wymienia cechy charakterystyczne utworów fantastycznonaukowych – wskazuje puentę, punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, wyraża opinię o nich – określa przesłanie utworu	– dostrzega elementy należące do różnych gatunków literackich – omawia funkcje tytułu, puenty, punktu kulminacyjnego – rozumie wzajemną zależność wydarzeń – charakteryzując bohaterów, odnosi się do samodzielnie wybranych fragmentów tekstu – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach
Roboty i ich świat w opowiadaniach z cyklu <i>Cyberiada</i>. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.7, I.1.11, I.2.12, II.2.4 – Stanisław Lem, <i>Cyberiada</i> (fragm.) – fikcja, baśń, fantastyka, fantastyka naukowa (science fiction), pantomima [lektura czytana w całości]	– wypowiada się na temat lektury	– przedstawia treść utworu – zna cechy baśni	– wskazuje występujące w utworze cechy baśni – wymienia elementy niebaśniowe w utworze – redaguje wypowiedź z uwzględnieniem cech baśni	– prezentuje uczucia i emocje towarzyszące narratorowi w trakcie opisywania zdarzeń – poprawnie redaguje ciekawą wypowiedź z uwzględnieniem cech baśni – wskazuje przesłanie płynące z książki – określa cechy bohaterów
Czy <i>Cyberiada</i> to opowieść tylko o robotach? I.1.1, I.1.12, I.1.15, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, I.2.3, II.2.4, II.2.5, II.2.6, II.2.8, III.1.1, III.2.5 – Stanisław Lem, <i>Cyberiada</i> (fragm.) [lektura czytana w całości]	– wie, czym jest baśń i legenda – wymienia postacie z utworu Lema – opowiada treść wybranego opowiadania	– wie, czym się zajmują bohaterowie – relacjonuje działania postaci występujących w poszczególnych opowiadaniach	– określa cechy naukowców i znaczenie ich pracy – określa morały – zna cechy literatury science fiction	– uczestniczy w dyskusji na temat wartości badań naukowych – wskazuje cele nauki
Niezawodny sposób na słońce. I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, III.1.1, III.1.2, III.1.3	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – w sposób nieskomplikowany	– wyodrębnia obrazy poetyckie – wyjaśnia znaczenie przenośni i anafory użytych w wierszu	– analizuje budowę wiersza w kontekście jego treści – odczytuje obrazy poetyckie

– Stanisław Grochowiak, <i>Na słotę</i> – przenośnia, anafora, budowa wiersza, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 220]	– podejmuje próbę napisania tekstu o dobrej książce	określa nastrój wiersza – rozpoznaje w tekście przenośnię – pisze krótki tekst o dobrej książce	– rozpoznaje liczbę wersów, rymy, liczbę sylab w wersie – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekście – uczestniczy w rozmowie na temat książek i ciekawych tematów dla pisarzy – pisze wypowiedź argumentacyjną o dobrej książce – stosuje akapity w swojej pracy	– określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – poprawnie pisze wypowiedź argumentacyjną, w ciekawy i rzeczowy sposób przekonując do dobrej książki
Bibliofil w pizzerii. I.1.1, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.19, I.1.20, I.2.5, II.2.2, II.3.3, III.2.1, III.2.3, III.2.5, IV.1, IV.5 – Małgorzata Musierowicz, <i>Język Trolli</i> – plan wydarzeń, punkt kulminacyjny, bohater; słownik wyrazów obcych; wypowiedź argumentacyjna; język literacki i język potoczny; dedykacja [podręcznik, s. 221–226, zeszyt ćwiczeń, s. 53–54]	– czyta tekst ze zrozumieniem – pobieżnie opowiada o wydarzeniach – zna cechy dedykacji	– opowiada o wydarzeniach – pisze plan wydarzeń – charakteryzuje bohaterów – tworzy schematyczną dedykację	– wskazuje punkt kulminacyjny – opowiada o wydarzeniach z punktu widzenia różnych bohaterów – charakteryzuje bohaterów, omawia ich uczucia i emocje – identyfikuje, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny – tworzy schematyczną, ale poprawną dedykację	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje, co było wartościowe dla poszczególnych bohaterów – wyjaśnia, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny, powołując się na wypowiedzi bohaterów – określa sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi bohaterów – tworzy dedykację – pisze tekst o charakterze argumentacyjnym – korzysta ze słowników
Jakie wyrazy zastępuje zaimek? II.1.1, II.1.2, II.1.4, II.1.6, III.2.9 – <i>Kraina języka. Zaimek. Rodzaje zaimków</i>	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje w wypowiedziach niektóre zaimki	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki, określa ich funkcje w tekście i ma świadomość, jakie części mowy zastępują

– rodzaje zaimków [podręcznik, s. 227–229, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]			– rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – bezbłędnie rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – stosuje poprawne formy gramatyczne zaimków odmiennych – bezbłędnie uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami
Dawno temu, gdy znaki ryto w kamieniu... Poznajemy historię książki. I.1.5, I.2.2, I.2.5, II.2.5, III.1.1, III.1.4, III.2.4, III.2.5, IV.1, IV.3 – Władysław Kopaliński, <i>Opowieść o książce</i>; infografika: budowa książki – frazeologizmy, podtytuł [podręcznik, s. 230-235]	– czyta cicho i głośno	– doskonalą ciche i głośne czytanie – wie, jak jest zbudowana książka – odnajduje etapy rozwoju książki na osi czasu	– wymienia najważniejsze etapy rozwoju książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach – omawia funkcje tytułu, podtytułu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne	– przedstawia etapy rozwoju książki w porządku chronologicznym, z uwzględnieniem informacji dotyczących formy i tworzywa – uzasadnia tezę Władysława Kopalińskiego, że wynalazki papieru i druku są dwiema wielkimi rewolucjami w historii książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje znalezione informacje – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i wyjaśnia ich znaczenie
Klasa 6 oraz... bracia Lumière polecają kino! I.1.12, I.2.8, I.2.9 – Witold Bobiński, <i>Panie, panowie! Kinematograf Lumière'a</i> – historia kina [podręcznik, s. 239–241]	– rozumie czytany tekst – zna kilka faktów z historii filmu	– zna historię filmu – potrafi w prosty sposób opowiedzieć o historii filmu	– podaje różnice między pierwszymi obrazami filmowymi a kinem współczesnym – z pomocą nauczyciela wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i>, <i>kinematografia</i>	– przedstawia argumenty wyjaśniające powody „kariery”, jaką zrobił film – korzystając ze słowników, wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i>, <i>kinematografia</i> – na podstawie

				– na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu	dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu
Nasze wrażenia po lekturze książki <i>W pustyni i w puszczy</i>. I.1.1, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.19, I.1.20, III.2.5, IV.1 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony, powieść przygodowa, opowiadanie odtwórcze z dialogiem i elementami opisu miejsca [lektura czytana w całości]	– zna pobieżnie treść powieści – potrafi wskazać podstawowe informacje o świecie przedstawionym	– zna treść powieści – wyodrębnia elementy fabuły utworu – wymienia bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa czas i miejsca akcji – opowiada o najciekawszym wydarzeniu, ulubionej postaci – określa narratora – wymienia bohaterów (głównych, drugoplanowych i epizodycznych; historycznych i fikcyjnych), podaje podstawowe informacje na ich temat	– wymienia bohaterów (głównych, drugoplanowych i epizodycznych; historycznych i fikcyjnych) – opowiada o najciekawszym wydarzeniu, ulubionej postaci, uzasadniając swój wybór	
Wędrujemy po Afryce wraz ze Stasiem i Nel. I.1.1, I.1.2, I.1.7, I.1.9, I.1.10, I.1.12, I.1.13, III.1.1, III.2.3, III.2.5, IV.2 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony, powieść przygodowa, wątek (główny, poboczny) [lektura czytana w całości]	– potrafi wskazać podstawowe informacje o świecie przedstawionym – określa czas i miejsca akcji – opowiada o niektórych wydarzeniach	– opowiada o wydarzeniach zachowując ich ciąg przyczynowo-skutkowy – tworzy ogólny plan wydarzeń	– opowiada o wydarzeniach ze zrozumieniem ich ciągu przyczynowo-skutkowego – opowiada o kluczowych przygodach bohaterów – tworzy szczegółowy plan wydarzeń	– opowiada o kluczowych przygodach bohaterów, uzasadnia ich znaczenie dla przebiegu akcji – pisze opowiadanie twórcze z dialogiem i opisem miejsca	
Które cechy Stasia pomogły dzieciom uratować się po porwaniu i ucieczce? I.1.9, I.1.12, I.1.16, I.1.19, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, IV.2 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni</i>	– potrafi w prosty sposób charakteryzować głównego bohatera	– pisze prostą charakterystykę	– pisze charakterystykę, uwzględniając zachowanie i umiejętności oraz wiedzę bohatera	– podaje przykłady umiejętności i wiedzy bohatera, wskazuje ich przydatność w różnych sytuacjach opisanych w utworze – pisze charakterystykę Stasia, uwzględniając dojrzewanie	

<i>i w puszczy</i> – świat przedstawiony, charakterystyka postaci, wartości [lektura czytana w całości]				Stasia i zmianę jego cech – ocenia postawę moralną i patriotyczną bohatera
Afrykańskie safari, czyli przewodnik dla... turystów. I.1.5, I.1.12, I.1.13, III.1.1, III.1.4, III.2.4, III.2.5, IV.2, IV.3, IV.9 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat fauny i flory, obyczaje, zjawiska przyrody, przewodnik dla turystów [lektura czytana w całości]	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę i obyczaje panujące w Afryce	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę i obyczaje panujące w Afryce – zna cechy przewodnika turystycznego	– opisuje przyrodę i obyczaje panujące w Afryce, powołując się na konkretne fragmenty z powieści – tworzy przewodnik turystyczny na podstawie książki
Do jakiego gatunku należy książka <i>W pustyni i w puszczy</i>? I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.10, I.1.12, I.1.13, III.2.4 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony, powieść przygodowa, wątek (główny, poboczny), narrator, proza [lektura czytana w całości]	– wie, czym jest powieść	– wskazuje cechy powieści: narrator, liczba postaci, wielość wątków, akcja	– określa cechy powieści (proza, narrator, liczba postaci i wątków, akcja, szerokie tło)	– wskazuje, że utwór Sienkiewicza jest powieścią podróżniczo-przygodową
Zaimek i jego funkcja w zdaniu. II.1.1, II.1.2, II.1.6, II.1.13, II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka. Funkcja zaimków</i> – zaimek, funkcje zaimka w zdaniu [podręcznik, s. 252–254, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje niektóre zaimki w zdaniach	– zna rodzaje zaimków – wskazuje zaimki w tekście	– zna funkcje zaimków w zdaniu – przekształca tekst, stosując zaimki	– określa funkcję zaimków w zdaniu
Nie moja wina, że czuje się nieswój. Pisownia przeczenia	– zna regułę pisowni przeczenia <i>nie</i>	– zasadniczo stosuje regułę pisowni	– stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i>	– bezbłędnie stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i>

nie z zaimkami. II.1.1, II.4.1, II.4.2, IV.5 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Przeczenie „nie” z zaimkami.</i> <i>Podsumowanie pisowni przeczenia „nie” z różnymi częściami mowy</i> Agnieszka Frączek, <i>Nie ten smok</i> – pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami i innymi częściami mowy [podręcznik, s. 255–257, zeszyt ćwiczeń, s. 183]	z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z większością części mowy	przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z częściami mowy i zazwyczaj je stosuje	z zaimkami – zna odstępstwa od reguły – zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy i stosuje je w praktyce	z zaimkami oraz innymi częściami mowy, pamięta o wyjątkach
Przed sprawdzianem I.2.2, I.2.9, II.1.1, II.2.8, II.4.1, III.1.3, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 5 [podręcznik, s. 263–264]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – rozpoznaje zaimki w tekście – wie, czym są plany filmowe	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozpoznaje zaimki w tekście – zna rodzaje planów filmowych	– wskazuje części mowy, z którymi cząstka <i>nie</i> jest zapisywana oddzielnie – podaje antonimy do wskazanych wyrazów	– redaguje dedykację, pisze opinię na temat ulubionego filmu
Piszemy sprawdzian nr 5. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 5	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
O postawach Polaków wyrażających szacunek dla ojczyzny. I.1.1, I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.20, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, IV.1 – Antoni Słonimski, <i>Polska</i> – dyskusja; recytacja [podręcznik, s. 266–267]	– czyta tekst ze zrozumieniem i stara się określić, kim jest podmiot liryczny – podejmuje próbę wzięcia udziału w dyskusji według wskazówek z podręcznika	– wskazuje podmiot liryczny i adresata wiersza – wypowiada się w dyskusji	– wymienia epitety użyte w wierszu, wyjaśnia ich funkcje – dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny – pisze pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny	– rzeczowo dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny, powołując się na różne przykłady – poprawnie pisze ciekawą pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny
Jest taki statek, co się zwie „Purpura”, jest taki port, co się „Polska” zowie. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.4, I.1.7, I.1.9,	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada treść legendy	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – zna cechy legendy	– wyszukuje fragmenty opisujące okręt – formułuje zasady, którymi powinni się kierować Polacy	– odczytuje znaczenia przenośne okrętu – wyszukuje związki między sytuacją statku a sytuacją Polski

I.1.12, I.1.15, I.1.17, I.1.18, I.1.19, II.2.4, II.2.6, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.2.1, III.2.7, IV.1 – Henryk Sienkiewicz, <i>Legenda żeglarska</i> – epitety, synonim, przenośnia; legenda [podręcznik, s. 268–270]			wobec swojej ojczyzny	na przełomie XVIII i XIX wieku – tworzy własny tekst zakończenia legendy na podstawie znajomości sytuacji politycznej Polski w dalszych latach
Ojej! Nowa część zdania do zapamiętania – wykrzyknik. II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka. Wykrzyknik</i> – wykrzyknik [podręcznik, s. 271–273, zeszyt ćwiczeń, s. 156–157]	– wie, czym jest wykrzyknik – potrafi wymienić najbardziej typowe wykrzykniki	– rozpoznaje wykrzykniki w wypowiedziach	– poprawnie wskazuje wykrzykniki w wypowiedziach – tworzy scenki z użyciem wykrzykników	– odróżnia wykrzyknik od innych części mowy
Oczywiście lub niestety. Jak partykuły zmieniają znaczenie wypowiedzi II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka. Partykuła</i> – partykuła [podręcznik, s. 273–274, zeszyt ćwiczeń, s. 157–159]	– wie, czym jest partykuła – potrafi wymienić najbardziej znane partykuły	– rozpoznaje partykuły w wypowiedziach	– wyszukuje partykuły w zdaniach – używa partykuł do modyfikacji znaczenia wypowiedzi	– wyraża różne intencje za pomocą partykuł – pisze emocjonalną wypowiedź z użyciem wykrzykników i partykuł
Talenty można rozwijać lub... zakopać. I.1.1, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, II.2.4, II.2.5, II.2.6, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, IV.1 – <i>Przypowieść o talentach</i> – przypowieść, puenta, postawy, wartości [podręcznik, s. 275–276, zeszyt ćwiczeń, s. 69]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyjaśnia dosłowne znaczenie przypowieści	– wie, czym jest przypowieść – opisuje postawy przedstawione w przypowieści	– wyjaśnia, czym jest przypowieść i jakie są jej cechy charakterystyczne – wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie przypowieści – opisuje i ocenia postawy przedstawione w przypowieści – bierze udział w rozmowie o sposobach na pomnażanie talentów – pisze o swoich talentach	– rzeczowo i logicznie dyskutuje o sposobach na pomnażanie talentów, wykazując się pomysłowością – pisze o swoich talentach, wykazując się nie tylko poprawnością językową, lecz także samoświadomością
„Kto powiedział i	– czyta tekst ze	– ma świadomość	– odczytuje	– zna zasady etykiety

kiedy, że Mickiewicz to nie raper?" I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.7, I.2.8, I.3.3, I.3.7 – Wiesław Tupaczewski, <i>Rap Tadeusz</i> – język oficjalny i potoczny, synonimy, gra słów, etykieta językowa [podręcznik, s. 277–278, zeszyt ćwiczeń, s. 93–95]	zrozumieniem – słucha uważnie nagrania	nawiązania do tytułu poematu A. Mickiewicza – wyszukuje wyrazy i zwroty charakterystyczne dla języka potocznego	nawiązanie do tytułu poematu A. Mickiewicza – zastępuje potoczne słowa i zwroty synonimami z języka literackiego	językowej – sporządza słownik gwary uczniowskiej
Jakie obrazy z polowania pokazuje A. Mickiewicz we fragmencie <i>Pana Tadeusza</i>? I.1.1, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.12, I.1.20, II.3.1, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz (Polowanie)</i> – zwyczaje szlacheckie, plan wypowiedzi [podręcznik, s. 279–282, 284–285]	– czyta tekst ze zrozumieniem – tworzy plan polowania	– na podstawie planu opowiada o polowaniu	– mówi o zwyczajach szlacheckich opisanych w <i>Panu Tadeuszu</i> (odwołanie do 5 klasy)	– wykorzystuje cytaty w swojej wypowiedzi
Polowanie odegrane na rogu – połączenie poezji i muzyki I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.2.12, I.2.13, II.3.1, I.3.6, III.2.2, IV.1 – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz (Gra Wojskiego)</i> – zwyczaje szlacheckie; środki stylistyczne, recytacja [podręcznik, s. 279–285]	– wie, co to jest zgrubienie	– wyszukuje we fragmencie środki stylistyczne	– wyszukuje we fragmencie środki stylistyczne i wyjaśnia ich funkcje – wie, co to jest zgrubienie i jaką funkcję może pełnić w tekście – opisuje obrazy poetyckie przywołane w grze Wojskiego – recytuje wybrany fragment	– podaje, jak poeta oddziałuje na słuch odbiorcy – określa, co, jego zdaniem, byłoby lepszą ilustracją przywołanego fragmentu <i>Pana Tadeusza</i>, i uzasadnia swoje zdanie
Na jakie części dzieła się wyrazy podczas odmiany? II.1.1, II.1.4, II.1.6 – <i>Kraina języka. Temat i końcówka wyrazu</i>	– wie, czym są temat i końcówka wyrazu – wie, że są wyrazy, które nie mają	– wyróżnia w wyrazie temat i końcówkę – wie, czym jest temat oboczny – wie, czym jest tzw. e ruchome	– wskazuje w temacie głoski oboczne – wskazuje e ruchome w wyrazach – układa zdania	– wskazuje w tekście wyrazy z e ruchomym i wyjaśnia, na czym polegają błędy w ich użyciu

– temat, końcówka wyrazu, końcówka zerowa, temat oboczny, e ruchome [podręcznik, s. 286–289, zeszyt ćwiczeń, s. 159–162]	kończówki w niektórych formach odmiany	w wyrazach	z parami wyrazów wyjaśniającymi występowanie e ruchomego	
Pełni nadziei płynącej z poezji Polonii – piszemy poprawnie zakończenia rzeczowników. II.1.1, II.1.4, II.1.6, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Pisownia -i, -ii, -ji w zakończeniach rzeczowników</i> Agnieszka Frączek, <i>Pięciu kowboi i rycerz w zbroi</i> – pisownia -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników rodzaju żeńskiego [podręcznik, s. 290–293, zeszyt ćwiczeń, s. 187–190]	– wie, że istnieją zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników, i pobieżnie je zna	– zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników	– zapisuje formy wyrazowe zgodnie z zasadami ortograficznymi	– tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej rzeczowników pospolitych rodzaju żeńskiego zakończonych na -ja – tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej żeńskich nazw własnych zakończonych na -ja
Promujemy język polski i polską kulturę. I.1.4, I.1.12, I.1.16, I.1.18, I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.8, II.2.3, II.2.4, II.2.6, II.2.7, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.7, IV.8, IV.9 – <i>Ustawa o języku polskim</i> Małgorzata Strzałkowska, <i>Zagadka, Dobrze, bo polskie</i> [podręcznik, s. 294–298]	– czyta ze zrozumieniem fragment <i>Ustawy o języku polskim</i> – wyszukuje wyrazy dźwiękonaśladowcze w wierszu	– ćwiczy czytanie łamańców językowych	– wyjaśnia, dlaczego język polski może sprawiać kłopoty osobom, które się go uczą – wyjaśnia sens dwuwiersza Mikołaja Reja – wymienia osoby, miejsca, produkty, potrawy (w tym regionalne), przedmioty, które mogłyby promować Polskę	– wybiera najważniejszy, jego zdaniem, zapis ustawy i uzasadnia swój wybór – wymyśla hasło promujące język polski – proponuje, jak zorganizować w szkole Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego – wyjaśnia określenie <i>patriotyzm konsumencki</i> – pisze tekst argumentacyjny
Dziecko i dzieciństwo – czym się różnią rzeczowniki konkretne od abstrakcyjnych? II.1.1, III.2.9 – <i>Kraina języka. Rzeczowniki konkretne</i>	– wie, czym jest rzeczownik	– rozróżnia rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne	– wyszukuje rzeczowniki abstrakcyjne wśród podanych części mowy	– dopasowuje rzeczowniki abstrakcyjne do przysłów

<i>ne i abstrakcyjne</i> – rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]				
Czy warto było przeczytać książkę <i>Ten obcy</i>? I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 18), 19), 20); 2: 3), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 8)	– odpowiada na część pytań dotyczących treści książki – zapoznaje się z informacjami na temat autorki poznanej lektury – zna słowo <i>biografia</i>	– rozwiązuje krzyżówkę – układa z rozsypanki Informacje o lekturze – określa czas wydarzeń – określa miejsce wydarzeń – ilustruje wybrane wydarzenia z życia bohaterki	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>biografia</i> – gromadzi informacje na temat lektury – opowiada wybrany fragment lektury	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury - pisze samodzielnie notatkę n temat książki
Relacje rodzinne głównych bohaterów powieści. I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 18), 19), 20); 2: 3), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 8); III, 1: 1); 2: 3), 4)	– dopisuje wyrazy bliskoznaczne do wyrazu <i>dom</i> – mówi o bohaterach - opowiada o wydarzeniach z życia bohaterów	– wyjaśnia znaczenia podanych przysłów związanych z domem - potrafi sformułować problemy rodzinne bohaterów	– wypowiada się na temat roli domu (rodziny) w życiu człowieka – uzupełnia plan wydarzeń	— opowiada o relacjach w rodzinie bohaterów -wskazuje na przyczyny problemów – ilustruje wybrane wydarzenia z życia bohaterów
Poznajmy bliżej Zenka. Charakteryzujemy bohatera I, 1: 1), 7), 9), 11), 14), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 6); 2: 4), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 3), 4); IV, 5), 6)	– opowiada o głównej bohaterce – gromadzi informacje na temat wyglądu zewnętrznego bohaterów – z pomocą nauczyciela redaguje opis postaci literackiej	– wyjaśnia znaczenia słów: <i>charakter, usposobienie, umysłowość</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – gromadzi słownictwo dotyczące przedstawienia postaci – porządkuje cechy dotyczące bohaterów – redaguje ogólny opis postaci literackiej	– rozdziela słownictwo na wyrazy nazywające cechy charakteru, usposobienia i umysłowości – omawia elementy tworzące plan opisu postaci literackiej – ocenia postać literacką – redaguje opis postaci literackiej zgodny z wzorcem tej formy wypowiedzi	– uzasadnia wybrane określenia przykładami zachowania, postępowania bohaterki – redaguje bezbłędny i oryginalny opis postaci literackiej
„Ty jesteś jedyna... O uczuciach Uli i Zenka	– tworzy słoneczko skojarzeniowe do	– rozumie znaczenie słowa	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>sentencja</i>	– wyjaśnia znaczenia podanych

I, 1: 1), 7), 9), 11), 14), 15), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 6); 2: 4), 5), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1); IV, 5), 6)	wyrazu <i>uczucia</i> – zna słowo <i>sentencja</i> – z niewielką pomocą nauczyciela redaguje list	<i>uczucia</i> – układa zdania relacjach między Ulą i Zenkiem – nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – samodzielnie redaguje list, zachowuje większość elementów tej formy wypowiedzi	– wyjaśnia sens ułożonych sentencji – redaguje list, zachowuje wszystkie ważne elementy tej formy wypowiedzi	frazeologizmów – redaguje bezbłądny pod względem językowym list z zachowaniem wszystkich elementów tej formy wypowiedzi, stosuje odpowiednie sformułowania, zachowuje spójność tekstu
Znawstwo pisowni, doradztwo językowe, poradnictwo ortograficzne. II.1.1, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Zakończenia</i> -stwo, -ctwo, -dztwo – Agnieszka Frączek, Guzik – pisownia rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo [podręcznik, s. 329–330, zeszyt ćwiczeń, s. 191–197]	– wie, że istnieją różne sposoby zapisywania rzeczowników o podobnie brzmiących zakończeniach: -ctwo, -dztwo, -stwo	– zna zasady pisowni rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo – tworzy rzeczowniki zakończone na -ctwo, -dztwo, -stwo od podanych wyrazów	– zna i stosuje zasady pisowni rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo – tworzy rzeczowniki zakończone na -ctwo, -dztwo, -stwo od podanych wyrazów i poprawnie je zapisuje – tworzy tekst z użyciem rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo	– podaje przykłady rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo w tekście i omawia zastosowaną przy ich tworzeniu regułę – tworzy tekst z użyciem poprawnie zapisanych rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo
Wiemy, jak poprawnie składać słowa. II.1.1, II.1.8, II.1.10, II.1.11, II.1.12, II.1.13 <i>Kraina języka. Części zdania – powtórzenie</i> – składnia [podręcznik, s. 337–338, zeszyt ćwiczeń, s. 171–173]	– zna podstawowe pojęcia z zakresu składni – wie, czym są grupa podmiotu i grupa orzeczenia, niekiedy potrafi je wskazać	– wspólnie z klasą tworzy słownik pojęć składniowych – wskazuje grupę podmiotu i grupę orzeczenia – w większości przypadków używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – w prostych przykładach dopasowuje wykresy do zdań	– tworzy słownik pojęć składniowych – określa funkcje wyrazów w zdaniu – poprawnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – oddziela zdania składowe w zdaniach złożonych – dopasowuje wykresy do zdań	– ma opanowane wszystkie pojęcia z zakresu składni – bezbłądnie dokonuje analizy zdania pojedynczego oraz rozpoznaje rodzaje zdań złożonych – bezbłądnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – potrafi odpowiednio zastosować spójniki – zarówno z punktu widzenia składni, logiki zdania, jak i z punktu widzenia stylistyki
Jakie cechy Janka pozwoliły mu	– określa i bohatera tekstu	– charakteryzuje bohatera tekstu	– z pomocą nauczyciela wyjaśn	– wyjaśnia znaczenie motta

dotrzeć na biegun? I.2.1, I.2.3, II.2.3, II.2.5, II.2.6, II.2.7, II.2.9, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.8, IV.9 – Jan Mela, <i>Poza horyzonty</i> – autor, bohater, motto, charakterystyka bohatera, list oficjalny, list-podziękowanie, plan wyprawy wakacyjnej [podręcznik, s. 339–342, zeszyt ćwiczeń, s. 110–113]	– podejmuje próbę napisania listu - podziękowania	– pisze prosty list-podziękowanie – tworzy proste hasło reklamowe	ia znaczenie motto – wyjaśnia znaczenie nazwy fundacji Jana Meli – pisze list-podziękowanie – wspólnie z grupą opracowuje trasę wycieczki – tworzy hasło reklamowe	– bezbłędnie pisze wyczerpujący list-podziękowanie – samodzielnie opracowuje trasę wycieczki – tworzy poprawne i zgodne z zasadami reklamy hasło reklamowe
Znamy już wszystkie części mowy! II.1.1, II.1.2, II.1.3, II.1.4, II.1.6, II.1.9 – <i>Kraina języka. Części mowy – powtórzenie</i> – części mowy [podręcznik, s. 318, 320, zeszyt ćwiczeń, s. 163–169]	– zna części mowy – wie, że dzielą się na odmienne i nieodmienne	– zna części mowy odmienne i nieodmienne – wskazuje w tekście poznane części mowy	– odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych	– bezbłędnie rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, którego osiągnięcia w znacznym stopniu wykraczają poza wymagania dopełniające. Jego praca cechuje się samodzielnością i kreatywnością. Prezentuje wysoki poziom wiedzy. Świadomie i funkcjonalnie posługuje się bogatym słownictwem. Samodzielnie analizuje i interpretuje teksty literackie. Potrafi analizować i interpretować dzieła plastyczne. Tworzy bezbłędne pod każdym względem wypowiedzi ustne i pisemne.